

SLOVENSKO NA PRELOME
POLITICKÉ PUBLIKÁCIE, VYDÁVA ÚRAD PROPAGANDY

ŽIDOVSTVO NA SLOVENSKU

KOMPAS, TURCIANSKY SV. MARTIN, 1940

SLOVENSKO NA PRELOME

Politické publikácie.

Vydáva Úrad propagandy

1940

Kompas, Turčiansky Sv. Martin

ŽIDOVSTVO
NA SLOVENSKU

CTIBOR POKORNÝ

Copyright by
KOMPAS, TURČ. SV. MARTIN
SLOVAKIA 1940

Tlačou Kníhtlačiarskeho účastinárskeho spolku v Turčianskom Sv. Martine.

Úvod

Židovská otázka je dnes na Slovensku v popredí všeobecného záujmu. Je to prirodzené. Ináč to ani nemôže byť.

Veď židovská otázka svojim všestranným významom patri medzi dôležité otázky národa. Či už ide o oblasť politiky alebo kultúry, či o otázky hospodárske alebo rasové, je složitou a páľčivou otázkou zásadného významu. Od jej riešenia závisí v mnohom rozvoj slovenského národa a štátu. Národne smýšľajúci Slováci s istým politickým rozhľadom o tom ani nepochybujú.

Nie je to tak iba dnes! Slovenský národ bol proti Židom už dávno v minulosti. Je to dokázané, je to neodškriepiteľné.

Židia vždy boli proti nám. Židia vždy iba využívali slovenskú pospolitosť s každej stránky. Slovenské dejiny, slovenský život, to je mohutná obžaloba dravej rozpínavosti a pažravosti cudzorasového Židovstva.

A národ si toho bol aj vedomý. Slovenská pospolitosť cítila na vlastnej koži škodlivé účinky cudzieho židovského živlu. To, čo chápaly široké vrstvy slovenského ľudu iba pudovite, to videli jasne vodcovia národa svojim bystrým rozhľadom. Preto hlásali vždy odboj proti Židom.

Lenže národ, gniavený cudzou mocou, bol slabý proti židovskému nebezpečenstvu. Až dosiahnutie politickej samostatnosti po slávnom 14. marci 1939 znamená rozhodný obrat i v tomto ohľade. Nastal šťastný prelom i vo vývine židovskej otázky.

Nástup slovenského národného socializmu znamená ďalší braničný kameň v riešení židovskej otázky na Sloven-

sku. Teraz už riešenie židovskej otázky pokračuje rýchlym o dôkladným tempom, tak, ako to žiada bystrý tok nového nášho života, tak, ako to káže záujem osamostatneného a obrozeného národa. Živelný prúd národnej vôle razí si cestu napred nezadržateľne cez všetky prekážky. Úsilie Židovstva, snahy nepriateľov, zradcov a zpiatočníkov, nemôžu už zabrániť tento prirodzený vývin.

Cieľom našej práce je objasniť v krátkosti minulosť, prítomnosť a budúcnosť židovskej otázky na Slovensku a načrtnúť — čo len niekoľkými hrubými čiarami — dejinnú odpoveď slovenského národného socializmu na túto životnú otázku nášho národa.

Židia — cudzorasoví privandrovalci

Cez dlhé storočia slovenských dejín vandrovali na Slovensko príslušníci cudzej rasy a náboženstva: Židia.

Židia sú národom semitskej rasy, ale ich semitská krv je silne pomiešaná s krvou inou, najmä chamitskou a černošskou. Preto možno hovoriť o Židoch nielen ako o národe, ale aj ako o osobitnej rase. Pravda, nie je to rasa čistá.

Židovstvo teda nie je nijakou „odlomenou haluzou“ nášho národného pňa, ale bujnou príživníckou rastlinou, ktorá stromu slovenského národa berie životnú miazgu a zeleň. Cudzí, parazitný živel vždy iba hatil vývin a rozvoj národa.

Židia už dávno neužívajú svoj národný jazyk. Iba pri mystických obradoch svojho náboženstva užívajú svoju starú hebrejčinu. Robia to preto, aby sa v cudzom prostredí medzi Nežidmi skôr stratili. Na tom nemení nič, že židovskí kolonisti v Palestíne hovoria medzi sebou po hebrejsky, alebo že tú reč užívajú Židia na niektorých svojich sionistických shromaždeniach.

Židia, ktorí cez veky stále vnikli na Slovensko, v životnom priestore slovenského národa predstavujú celkom cudzí živel. Židia si u nás — ako všade inde — zachovali svoju odlišnú rasovú mentalitu, svoje vlastné náboženstvo, svoj vlastný svetonáhľad, svoje typické mravy a zvyklosti. So slovenským ľudom sa — na šťastie — nepomiešali. Ale ani sa mu neprispôbili!

Židia nikdy necítili so slovenským ľudom, ale vždy ho klamali a vykorisťovali. Boli a sú príživníkmi na tele národa. Ťažili z mozoľov a potu slovenského ľudu, bohatli z praco-

vitosti a statočnosti národa. Za to Židia Slovákom nič dob-
rého a hodnotného nedali.

Hebrejci prišli k nám ako vandrovní handléri, pravdepodobne už za Veľkomoravskej ríše. Právom ich pokladali len za cudzincov, ktorí používajú v krajine len pohostinstvo. Preto ich mohli kedykoľvek vypovedať.

Časom bolo právne postavenie Židov presne upravené a vymedzené. Na vidieku sa nesmel Žid osadiť. Židia mohli žiť len v mestách, a to v uzavretých židovských štvrtiach: getách. Styk Židov s Nežidmi bol obmedzený iba na obchod. S hľadiska rasovej izolácie má to dejinný význam.

V tom čase zákony chránili prirodzené práva Židov. Ale i Nežidov chránili pred nebezpečenstvom židovského vplyvu.

Cirkevné právo zakazovalo mnoho, čo sa dnes uskutočňuje zásahmi slovenskej vlády. Tak napríklad kresťania nesmeli slúžiť, ba ani bývať u Židov. Kresťanské ženy nesmely byť dojčkami židovských detí. Židov v nijakých okolnostiach nesmeli pripustiť v kláštoroch k rozhovoru s rehoľnicami. Pokrstených Židov a Položidov nemohli prijať do rehole minoritov. Židovského lekára nesmeli volať k chorému kresťanovi, a to pod trestom odopretia sviatostí a kresťanského pohrebu. Ku kresťanským ženám nesmely chodiť židovské pomocnice k pôrodu. Židia nemohli s kresťanmi uzavrieť manželstvá. Pohlavný styk Židov s Nežidmi bol prísne zakázaný. Židia museli sa líšiť od Nežidov i oblekom.

Za to mohli žiť slobodne podľa svojho židovského náboženstva a podľa svojich vlastných zvyklostí, pravda, v medziach práva a všeobecnej mravnosti. Židia mali aj vlastné súdy pre svoje vzájomné spory. Na obchodnom poli dostali rozličné výsady. V časoch, keď bolo zakázané brať úroky, Židia mohli požíciavať na úrok. Žid mohol handlovať s ukradnutými vecami. No rozumie sa, že Židia vedeli náležite

využiť a zneužiť takéto výhody. Židia žili a bohatli z kšeftárstva, úžery a podvodu.

Proti židovským prechmatom bránil sa ľud občas pogromami. Tieto prejavy živelného rozhorčenia a zúfalstva však boli bez trvalého výsledku.

Časy raného liberalizmu v Uhorsku priniesly Židom takzvanú emancipáciu. Žid sa stal rovnoprávnym občanom v krajine. Všetky ochranné obmedzenia zrušili. Pre Židov nadišli zlaté časy. Bolo to práve v dobe počiatkovej industrializácie nášho územia. Židovstvo, už predtým hospodársky silné, zmohtnulo do nevidaných rozmerov. Židia hospodársky ovládli krajinu. Stali sa pánmi obchodu, priemyslu a peňažníctva. Židovská hrabivosť sa nezastavila ani pred pozemkami.

S rastúcim hospodárskym vplyvom Židovstva rástol aj ich politický vplyv. Politicky Židia nikdy nedržali so slovenským národom, ale naopak, pracovali proti nemu. Navonok držali s panujúcim národom, lež v skutočnosti robili svoju vlastnú židovskú politiku. Takto bolo v Uhorsku aj v ČSR.

Niekdajšia ČSR bola pravým eldorádom pre Židov. Hospodársky, politicky a kultúrne ešte viac znamenali než v starom Uhorsku. Židia boli skutočnými pánmi ČSR.

Slovenský národ oddávna staval sa na odpor proti dravej rozpínavosti cudzorasového Židovstva. Ale národ bez politickej slobody sa nemohol úspešne brániť proti takej moci, akým bolo Židovstvo. Slovenská pospolitosť bola bezbranná proti židovskému vykorisťovaniu až do utvorenia samostatného slovenského štátu. Iba po 14. marci 1939 mohol sa dať slovenský národ do cieľavedomého a veľkého riešenia židovskej otázky. Vláda národosocialistického Slovenska, predstavujúca živelnú vôľu slovenského národa, je odhodlaná riešiť židovské veci na celej čiare do všetkých dôsledkov. Už teraz máme za sebou veľký kus tejto cesty.

Židovský duch

Mentalita Žida, duch Hebrejcov, to je kapitola pre seba. Práve duševnými vlastnosťami a svetonáhl'adom sa Židia najviac odlišujú od Slovákov a ostatných Árijcov. Už stačí vziať do úvahy náboženstvo, a najmä mravouku židovskú, aby sme si o tom utvorili jasný obraz.

Židia radi prirovnávajú svoje náboženstvo ku kresťanstvu a zdôrazňujú niektoré zdanlivé podobnosti. No to je celkom falošný náhľad. Evanjelium a Talmud stoja proti sebe v príkrej protive. Medzi tradíciou kresťanskou a židovskou je nepreklenuteľná ideová priepasť. Medzi kresťanstvom a židovstvom je asi taký rozdiel — čo do šírky, hĺbky a čistoty — ako medzi morom a močiarom. Vyviera to z povahy židovského národa. Preto Židia ani neprijali kresťanstvo, hoci mali na to hodne príležitosti, ale zachovali si svoje vlastné národné náboženstvo a „morálku“.

Židovský duch sa najmarkantnejšie prejavuje v Talmude. Toto rozsiahle dielo židovských rabínov je zbierkou náboženských kníh. Dielo vzniklo v 5. a 6. storočí po Kristu ako doplnenie starších židovských náboženských náuk a „mravných“ zákonov.

Nechajme bokom vieroučnú stránku Talmudu. Je síce zaujímavá vo svojej fantastičnosti, často až smiešnej, pre nás však nemá praktického významu. Ale pozrime, podľa akých mravných zásad a zákonov žijú Židia. Veď to nemôže byť bez zaujímavosti. A to tým viac, že Židia dosiaľ žijú roztratené medzi nami a medzi ostatnými národmi sveta.

Celý Talmud je postavený na základe myšlienky o vy-

Jeden duch a jedna krv,
taký ostal ako prv.

volnosti židovského národa. Z tejto myšlienky vyvodzuje Talmud dôsledky, príznačné pre rozkladné a výstredné smýšľanie Židovstva. Okrem iluzórnej rasovej povýšenosti je to hmotárstvo a perverzná smyselnosť, čo charakterizuje židovskú „morálku“.

Podľa Talmudu Židia sú „vyvoleným“ národom. Príslušníci všetkých ostatných národov sú iba menejcenní góji, stvorení pre Židov za otrokov. Voči Nežidom nemajú Židia mravných záväzkov. Zneužitie, ošudenie, sprznenie, ba i zavraždenie gójov Talmud nielen dovoľuje, ale aj odporúča. Pravda, len ak je to prakticky možné. Je to dokumentárne dokázané. A Talmud je pre Židov „posvätnou“ knihou!

Hľa, niekoľko citátov z Talmudu:

„Vyvolený národ je hodný života večného, kým ostatné národy rovné sú oslom.“ Rabín Menachen vraví: „Vy izraeliti ste ľudia, ale ostatné národy nie sú ľudia, lebo ich duše pochádzajú z nečistého ducha, kým duše Židov pochádzajú zo svätého ducha Božieho.“

O majetku Nežidov hovorí Talmud: „Olúpiť gója je dovolené.“ „Kto gójovi navráti stratenú vec, tomu Boh neodpustí... Zakázané je gójom požičiavať bez úžery, ale na úžeru sa dovoľuje.“

O živote Nežidov vraví Talmud: „Najpochvejšieho z neveriacich priprav o život.“ To platí, prirodzene, len vtedy, ak je to možné. Rabín Majmonides, ktorému Židia udelili čestný názov „Orol synagógy“, hovorí: „Zakázané je zmilovať sa nad modloslužobníkom. Preto, keď ho vidíš hynúť, alebo v rieke sa topiť, alebo že je blízko smrti, nemáš ho zachrániť.“ Modloslužobníkmi nazýva Talmud všetkých Nežidov.

Podľa židovského náhľadu „cudzia žena, ktorá nie je dcérou izraelskou, je hovädom“. Preto Talmud dovoľuje a prikazuje akékoľvek zneužitie nežidovských žien. Židia sa

toho aj držia! Je na to nesmierne množstvo príkladov. Židia vždy prznili nežidovské ženy a devy a robia to dosiaľ.

Ale aj voči židovským ženám vyhovuje Talmud orientálnej smyselnosti Židov. Tak napríklad jedna „perla“ z Talmudu: „Všetko, čo muž so svojou ženou robiť chce, smie robiť tak ako s kusom mäsa, ktoré je od mäsiara a ktoré môže sa používať pečené, varené, smažené, alebo tak ako s rybou, ktorá je od rybára.“

Talmud výslovne hovorí: „Nieto horšieho povolania, ako je roľníctvo. Ak dá niekto 100 strieborných mincí do obchodu, môže každý deň požívať mäso a víno. Ak dá 100 strieborných mincí do orby, môže jesť len soľ a zeleninu.“ — Táto kniha prastarej židovskej tradície pestuje v nich pevnú nádej, že raz budú nesmierne bohatí, všetky poklady sveta ocitnú sa v ich rukách, všetky národy budú im slúžiť a všetky kráľovstvá budú im poddané. Táto hviezda nádeje im stále svieti. I žalmi Dávidove im sľubujú takúto budúcnosť.

Toto je len niekoľko citátov z rozsiahleho diela židovského ducha. Mohli by sme ešte dlho citovať, ale je to zbytočné. Už z toho jasne vidno, aké „morálne“ zásady majú Židia. A Židia sa skutočne toho pridržajú. Stačí len letmo pozrieť na život Židov v minulosti i prítomnosti, a vidíme, že Talmud bol ozajstným praktickým zákonníkom Židovstva.

Je pochopiteľné, že Židia vždy utajovali Talmud pred Nežidmi. Majú na to vážne príčiny. Je však nepopierateľne dokázané, že Talmud je takým, akým to spomenuté citáty ukazujú, a že Židia aj skutočne žili podľa talmudistických zásad.

Bez Talmudu ťažko by bolo chápať smýšľanie Židov a ich postoj k národu, v ktorom žijú. Židia majú svoje vlastné „mravné“ zásady, ktoré sa ostro odlišujú od kresťanskej mravnosti a vôbec od všeobecných mravných zásad árijských

národov. Pojem cti, ako je medzi nami známy, u Židov vôbec nejestvuje. Žid vidí v Nežidovi menejcennú bytosť, voči ktorej nemá mravných záväzkov. Židia sa usilujú Nežidov iba oklamať a vykoristiť. Pred týmto faktom neslobodno zažmúriť oči.

Duch židovský je celkom iný ako duch náš. Mentalita Žida je celkom iná ako mentalita naša. Z toho vyplývajú aj iné skutky a iný postoj k životu a ľuďom.

Židovské handlérstvo a krčmárstvo

Nikde sa tak neprejavila u nás židovská rozpinavosť ako na obchodnom poli. Obchod bol doménou Židov.

Židia na Slovensku od začiatku sa zaoberali obchodom. Žili z handlovania. Nie div, že v tejto činnosti si nadobudli príslovečnú rutinovanosť, čo vedeli aj poriadne zneužiť. Obchod je pre Žida výborný prostriedok na úžeru, podvod a vykorisťovanie.

Po takzvanej emancipácii, keď sa už Židia nemuseli obmedzovať na getá, ale mohli sa voľne rozprestierať po celej krajine, obchodná činnosť židovská nielen že neochabla, ale sa rozšírila do mohutných rozmerov. „Emancipovaní“ Židia teda nedali sa na tvorivé zamestnania, dovtedy pre nich uzavreté, ale zostali pri obchode. Pokiaľ sa dali na nové zamestnania, boli to také, čo vyhovujú špekulatívnej povahe židovskej. Sú to jednak činnosti, súvisiace s obchodom, jednak rozličné intelektuálne zamestnania. Židia sa nestali roľníkmi, robotníkmi, remeselníkmi, ale, pokiaľ nezostali pri obchode, stali sa advokátmi, lekármi, lekárnikmi, staviteľmi, burziánmi, továrnikmi, bankármi. Pre Žida to všetko je obchod. Židia nemajú smyslu pre tvorbu hospodárskych hodnôt, ale obmedzujú sa len na ich rozširovanie a výmenu.

Pozrime len, ako to vyzeralo donedávna v našom obchodnom živote. Podľa štatistiky ČSR z roku 1930 bolo na vtedajšom území Slovenska 136.737 osôb židovského náboženstva. Pokrstených Židov a židovských miešancov táto štatistika neuvádza. Z týchto Židov žilo z obchodu, peňažníctva a dopravy 35.863 dospelých osôb! Sú to hlavy rodín alebo

samostatní jednotlivci. Deti a iní rodinní príslušníci nie sú do toho započítaní. Tieto číslice hovoria samy za seba dosť.

Lenže nie je obchod ako obchod. Židia nemali u nás iba dedinské sklepy a periférne putiky, ale aj veľkoobchody. Veď kým pri malom obchode naši obchodníci ťažko zápasili so židovskou konkurenciou a bojkotom, zatiaľ veľkoobchod bol temer celkom v židovských rukách.

Tu načim aspoň v krátkosti pripomenúť židovské obchodné metódy, vypestované ešte v getách. V obchode Žid dbá len na to, aby dosiahol čím väčší zisk. Všetky prostriedky slúžia tejto snahe. Židovský handlér neváha bezohľadne použiť rafinované triky a perfídne švindly, aby čím viac peňazí vymačkal z kupujúceho gójskeho občianstva. Tieto typicky židovské obchodné praktiky sú dosť známe. Vieme, že Židia vo svojom dravom pachtení po zisku často prekročujú i medze starých liberalistických obchodných a trestných zákonov, hoci tieto zákony sú ako by stvorené pre Židov. Židov často súdia pre podvod a úžeru. O židovských obchodných švindloch by sa dali napísať hrubé knihy. Je to príznačné pre povahu Židovstva. Ale koľko ráz prestúpi Žid zákony, a ani to nevyjde najavo? Veď Židia majú veľkú prax v obchádzaní zákonov.

Potom neslobodno zabúdať na veľmi dôležitú vec: na židovskú obchodnú solidaritu. Žid voči Židovi je i v obchodných veciach lojálny a solidárny. Žid Žida napomáha, ako len môže. Ale na gója hľadá Žid ako na svojho prirodzeného nepriateľa. Preto, keď Žid otvorí obchod, ostatní Židia mu požičajú potrebný kapitál, pomáhajú mu nadpriať obchodné styky, robia reklámu atď. Keď obchod načim sanovať, alebo investovať do podniku, tu ostatní Židia mu zas pomôžu.

Ale voči árijským obchodníkom Židia sa držia tvrdých zákonov bezohľadnej konkurencie a existenčného boja. Árijského obchodníka Židia všemožne bojkotujú a blokujú.

Toto je ten povestný židovský „obchodný“ duch! To je tá prislovečná židovská „schopnosť“ a „šikovnosť“.

Obraz o postavení a účinkovaní Židovstva v našom obchodnom živote by nebol úplný, keby sme sa nezmienili, čo len niekoľkými slovami, o židovskom krčmárstve.

Židovské krčmy boli oddávna pliahou slovenského ľudu. Kým s jednej strany sa náš ľud hospodársky zoslaboval a — čo je horšie — vyčerpával svoje sily, zatiaľ Žid bohatol z pálenky a z krčmových nerestí.

Prvý živelný odpor proti židovským krčmám začal sa na Slovensku už v časoch Štúrových, najmä v rokoch 1848 — 49, keď národ, rozpálený heslami za slobodu a poučený Štúrovými druhmi o ohlupovaní slovenského mozgu v židovských krčmách, začal verejne demonštráciami prejavovať svoju nevoľu nad príživníkmi, ktorí pomocou pálenky ničia slovenskú životaschopnosť.

J. M. Hurban vo svojich pamätiach na revolučné časy spomína, ako náš ľud, nahuckaný slovenským študentstvom, posielal Židov do „Hamstrdámu“, vyvaľoval súdky zo židovských krčiem a pratal von z dedín nespratný cudzí živel. Je zaujímavé, že rabovačky sa vybíjaly len v shľadávaní „lajstier“ — živnostenských listov, ktoré rozzúrený dav verejne páľil. Spomína sa, že v tom čase na západnom Slovensku nebolo vôbec židovského krčmára. Všetko to ušlo pred spravodlivým hnedom národa. Po revolučných dňoch však Židia, ako ušli, tak aj znova prišli do svojich kšeftov a ďalej otravovali pálenkou náš ľud.

Účinky židovskej krčmy na slovenskú dedinu boli strašné.

Slovenskí gazdovia často prišli o celý majetok, čo sa na gazdovoľ z horkého znoja a tvrdých mozol'ov celých pokolení. Slovenskí remeselníci, robotníci a želiari dostali sa neraz do

najväčšej biedy, takže zostala im na predčasnú starobu iba žobrácka palica. Zbedačenie slovenských rodín, mravný rozvrat, telesná vyčerpanosť, to bolo horké ovocie židovskej pálenky.

K týmto zhubným zjavom pristupovali aj iné povážlivé následky, akým je i prznenie slovenskej krvi. V židovských pelechoch prznili slovenské ženy a devy za lacný groš. Tento hanobný stav trval až do nedávnych čias.

Z tejto biedy a poníženia nášho pracujúceho ľudu Židia ťažili ťažké milióny. Zo špinavých kšeftov, z podlej úžery a klamstva nahrabali Židia veľké majetky. Žili v prepychu, ukájali si svoje nízke vášne zneužitím slovenských žien a hospodársky ovládali krajinu. Držali sa vo všetkom diabolského učenia Talmudu. Synovia židovských krčmárov vyučili sa za advokátov, lekárov, lekárnikov, obsadili vedúce miesta v bankách a továrňach, a tak pokračovali ešte bezohľadnejšie a podlejšie v diele svojich otcov. Minulé cudzie režimy nič neurobily proti tomuto vyžieraniu a przneniu slovenského robotného ľudu. Ujarmený národ bol bezbranný proti talmudistickým praktikám cudzorasového Židovstva.

Vodcovia národa už od Štúra až po Hlinku videli jasne tento stav a jeho účinky. Hlásali preto v národe triezvosť a bojkot židovských krčiem a obchodov. Lenže ich propagačné prostriedky bez vrchnostenskej pomoci sa ukázaly veľmi slabými na odvrátenie židovského nebezpečenstva.

Je len prirodzené, že víťazná slovenská revolúcia sa dala do radikálneho riešenia židovskej otázky na obchodnom poli. Vedúce postavenie Židovstva v našom obchode má sa odstrániť. Židia majú byť vôbec celkom vyradení z nášho obchodu. Slovenská vláda už doteraz urobila dôležité opatrenia na uskutočnenie tohto veľkého revolučného programu.

Po utvorení nezávislého slovenského štátu úrady vyme-

Všetkých proti všetkým hucká, aby mal vždy plné vrecká.

novaly do väčších židovských obchodov vládnych dôverníkov, ktorí majú kontrolovať sverené židovské podniky. Toto je len opatrenie prechodného rázu, lebo židovské obchody majú celkom prejsť do árijských rúk, majú sa arizovať.

Arizácia židovských obchodov je už v plnom prúde. Síce i tu boli začiatkové ťažkosti a prekážky, obchádzali všelijakým spôsobom zákon, ale dnes už v období slovenského národného socializmu pokračuje arizácia nášho obchodného života rýchle a dôkladne národnosocialistickým tempom. O nedlho sa podarí arizovať všetky židovské obchody. Tak to má ísť, lebo to je cieľ slovenskej národnosocialistickej politiky, to je osov národa, to je záujem štátu.

Je to pravá hospodárska revolúcia v našom národnom živote. Dosah toho si dnes ešte ani neuvedomujeme. Slovenský národ sa hospodársky osamostatňuje zpod zhubného židovského vplyvu a moci. Arizácie židovských podnikov dopomôžu mnohým Slovákom k blahobytu. Pre usilovnosť a schopnosť slovenských ľudí sa tým otvárajú nové možnosti.

Slovenská národnosocialistická vláda urobila energicky poriadok aj so židovskými krčmami a kaviarňami. Všetky boli zatvorené. Bolo ich asi 2000. Vláda vzala Židom všetky koncesie na výčap liehových nápojov. Každý vie, čo to znamená s hospodárskeho a sociálneho hľadiska pre národnú prosperitosť.

Týmito opatreniami dostala neprirodzená hospodárska prevaha Židovstva na Slovensku mocné údery. Židia stratili veľa silných pozícií. Výsledky tejto národnej politiky sú veľkými krokmi na ceste hospodárskeho osamostatnenia a sociálneho rozvoja slovenského národa.

Židia v slobodných zamestnaniach

Pri kšeftárskom založení Židov je celkom pochopiteľné, že Židia sa vrhli s vrodenu dravosťou na „slobodné zamestnania“, len čo to bolo pre nich možné. Myslíme tým na takzvané vyššie slobodné zamestnania, označované aj za intelektuálne, hoci tieto názvy nie sú celkom správne a výstižné. Veď aj obchod je vlastne — podľa tohto kritéria — činnosťou slobodnou a k tomu aj intelektuálnou. Nezáleží však na mene, lež na podstate veci.

Advokátstvo, lekárstvo, lekárnictvo, staviteľstvo, to bola vhodná pôda pre sociálnu a hospodársku rozpínavosť Židovstva už za maďarskej éry. Židia tu dosiahli úplnú prevahu. Liberalistický právny systém, politické pomery a sociálne slozenie krajiny boli im výdatne na pomoci.

Židovské fiškálstvo bolo smutnou kapitolou slovenského života ešte v nedávnej minulosti. Židovský advokát zdieral slovenský ľud, ako len mohol. Vysoké honoráre za advokátske výkony, umelé vyvolávanie a zbytočné preťahovanie sporov, úžera, rozličné fiškálske švindle, licitačné machle, podvodné transakcie atď. — tým všetkým vedeli Židia šikovne manipulovať, z toho všetkého sa vedeli Židia výdatne obohacovať.

Židovské fiškálske kancelárie boli takto zlatými baňami, prirodzene, iba pre Židov. Ale ľud sa majetkove vyčerpával a hospodársky ničil činnosťou židovských advokátov. Peniaze, pozemky, domy a iný majetok slovenských sedliakov a remeselníkov sa dostával do židovských rúk.

Proti tomuto hromadnému vykorisťovaniu a vydieraniu

slovenskej pospolitosti nebolo účinnej pomoci! Minulé, neslovenské vlády trpely tento stav, hoci to viedlo k ožobračovaniu národa.

Musela prísť slovenská vláda, aby urobila poriadok v tomto ohľade, taký poriadok, aký vyžaduje záujem suverénneho národa.

V slovenskom štáte obmedzili počet židovských advokátov primerane k celkovému počtu Židov na Slovensku. Podľa tejto úpravy židovskí advokáti môžu zastupovať iba Židov a podniky a spoločnosti čisto židovské. Je to celkom v poriadku. Tak to má byť!

Z tohto zásadného riešenia urobili niektoré dočasné výnimky. Niektorým židovským advokátom — nad určený počet — dovolili až do odvolania vykonávať prax a mať árijských klientov. Ale bolo to len výnimočné a dočasné riešenie.

Nastolením politického systému slovenského národného socializmu nastalo ďalšie podstatné sníženie advokátov židovskej krvi.

Nebude bez zaujímavosti uviesť niektoré štatistické údaje o židovských advokátoch.

Tesne pred 6. októbrom 1938, teda na sklonku benešovského režimu, bolo na terajšom území Slovenska 534 židovských advokátov! 28. júla 1940, teda pred vyhlásením slovenského národnosocialistického vládneho systému 87 a 3. septembra 1940, za éry slovenského národného socializmu, už len 34 židovských advokátov.

Otázka židovských lekárov bola tiež páľčivým problémom. Židia snížili lekárstvo na obchodnú činnosť, na prosté kšeftárstvo. Židovský lekár poníma svoje postavenie voči Nežidom len obchodne. Preto si dá mnoho záležať na rekláme, na zbytočnom preťahovaní liečby, na nákladných liečebných prostriedkoch — podobne ako židovský advokát.

Okrem toho je známe, že židovskí lekári používali často zakázané lekárske zákroky, čím snižovali pôrodnosť a zdravotnú úroveň národa. Konali to v duchu Talmudu!

Lekárstvo bolo na Slovensku podobne preplnené Židmi ako advokátstvo. Slovenský národný socializmus aj tu urobil prenikavý poriadok. — Hľa, štatistický prehľad židovských lekárov na Slovensku:

6. X. 1938	867	židovských lekárov
28. VII. 1940	371	" "
3. IX. 1940	210	" "

I v lekárnictve boli pomery veľmi nepriaznivé. Mnoho lekární bolo v židovských rukách. Veľkým marcovým víťazstvom a národnosocialistickou politikou i na tomto poli nastala radikálna náprava.

Podľa nariadenia slovenskej vlády všetky lekárne majú postupne prejsť do árijskej správy a vlastníctva. Židovskí lekárnici dostávajú za to peňažitú náhradu.

Pomery v lekárnictve sa v zrkadle štatistiky prejavujú takto:

	Árijské:	Židovské:	Spolu:
28. VII. 1940	156	86	242
3. IX. 1940	195	47	242

Tieto číslce hovoria jasnou rečou.

Podobné pomery boli vo všetkých takzvaných slobodných zamestnaniach. Židia vôbec radšej išli do slobodných zamestnaní alebo do súkromnej služby než do služby verejnej. Tam totiž mali väčšie zárobkové možnosti a väčšie výhľady na zbohatnutie.

Táto okolnosť bola veľmi nebezpečná, pretože Židia tieto zamestnania dôkladne zneužívali a obsadili najvýnosnejšie zárobkové pramene. Záujmy národnej pospolitosti boli vážne ohrozené. Slovenská revolúcia musela urobiť poriadok v tomto ohľade na ochranu národných a štátnych záujmov.

Židovský kapitalizmus

Liberalisticko-kapitalistická sústava — systém to vlastne židovský — bola národnou pôdou židovskej rozpínavosti. Židia mali rozsiahle možnosti bohatnutia a vykorisťovania. Bolo to u nás podobne ako v celej Európe. No na Slovensku židovský kapitalizmus mal ešte zhubnejšie účinky než inde.

Banky a poisťovne mali Židia v moci väčšinou už od ich založenia. Ale aj iné nežidovské peňažné ústavy dostali časom do svojho vplyvu. Veľkou výhodou pre Židovstvo bolo účastinné právo, spočívajúce na liberalistických zásadách. Banky a poisťovne boli majetkami anonymných spoločností, takže široké kruhy verejnosti ani nevedeli, že sú to židovské podniky. Iba podľa složenia správnych rád sa dalo usudzovať, že ide o židovský kapitál. Lenže ani to nebolo bezpečné vodidlo, lebo židovskí kapitalisti dosadzovali do správnych rád svojich „auslagsgójo“. Boly to nastrčené figúry, slúžiace židovským záujmom.

Do správnych rád židovských podnikov dávali Židia árijské osoby, politicky vplyvné. Robili to jednak preto, aby pomýlili verejnosť, jednak aby sa Árijci exponovali za záujmy židovského podniku a robili mu protekciu. Je to všeobecne známe.

Židovské peňažné ústavy hospodársky podlamovali naše roľníctvo a remeselníctvo tým, že náš ľud lákaly na ľahkomyselné pôžičky s vysokými úrokmi, alebo na zbytočné poistenia s vysokými prémiami. Zadlženie, ba i hospodárske zvrútenie mnohých rodín našich roľníkov, remeselníkov a obchodníkov je smutným zvyškom židovského kapitalizmu.

Pokým slovenské peňažné ústavy živorily pre mohutnú židovskú konkurenciu a hospodárske otrasy, zatiaľ židovské banky a poisťovne prekvitaly, lebo mohli sa spoliehať na pomoc medzinárodného židovského kapitálu. Ba v minulosti aj štát sanoval židovské podniky.

Podobne to bolo i v priemysle. Priemysel na Slovensku bol v židovskej moci. Z pokladov slovenskej zeme, z ťažkej roboty slovenského robotníka bohatol Žid. Slovenský robotník so svojou rodinou iba živoril zo žobráckej pláce. K tomu ešte židovské fabriky nevyhovovali ani základným požiadavkám hygieny!

Slovenský robotník musel neraz do úmoru pracovať v prachu a špine židovskej továrne, zatiaľ čo doma jeho žena a deti trely biedu v úbohom proletárskom príbytku. Sociálne postavenie slovenského robotníka za židovského kapitalizmu bolo hrozné. Žil pod úrovňou civilizovaného človeka.

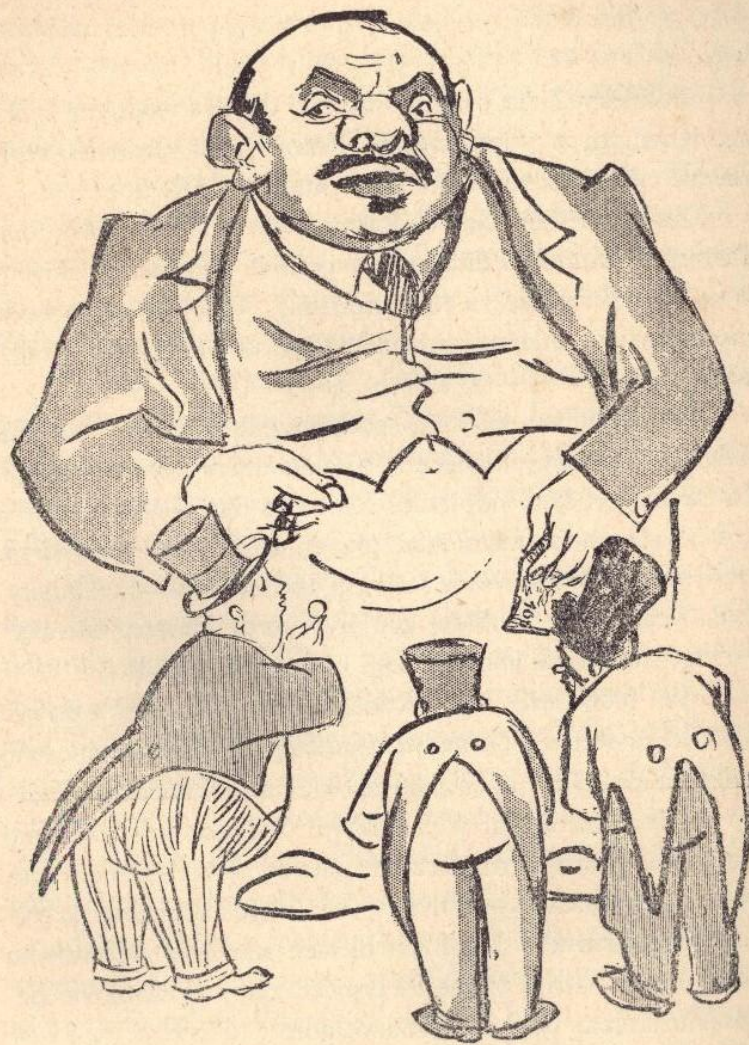
Táto hrozná sociálna bieda slovenského robotníka viedla k znemravneniu a komunizmu. A tu — hoci sa to zdá byť nemožným — židovskí kapitalisti podporovali komunistickú politiku a propagandu!

Židia vedeli, čo robia! Len komunizmus vie do najvyššej miery povzniesť a zabezpečiť židovskú moc nad Nežidmi. Židia sa neľakajú politických prevratov a hospodárskych revolúcií, ak len nie sú výslovne proti nim namierené.

Vykorisťovanie, sproletarizovanie, demoralizovanie, skomunizovanie — to byly účinky židovského kapitalizmu na slovenské robotníctvo. Židia voštváli masy slovenských robotníkov do bratovražedného triedneho boja proti svojim rodákovi, zatiaľ čo oni — ktorí tvorili u nás kapitalistickú smotanku — zostali rafinované za kulisami. Internacionála zlatá a červená, internacionála kapitalizmu a komunizmu, to všetko slúžilo svetovládnym plánom medzinárodného Židovstva.

Židovský kapitalizmus nielen dirigoval naše národné hospodárstvo, ale mocne vplýval i na štátne vedenie a na verejnú mienku. Pritom neboli to iba tunajší židovskí kapitalisti, ale i medzinárodné kruhy židovských kapitalistov a burziánov.

Slovenský štát sa rozhodne postavil proti týmto pomerom. Hospodárska politika je pevne usmernená. Židovské priemyselné a peňažné ústavy boli postavené pod kontrolu vládnych dôverníkov. Všetky židovské továrne, banky, poisťovne majú sa postupne arizovať. Nejde tu však o vyvlastnenie bez náhrady. Arziácia židovských podnikov postupuje plným prúdom. Veľký proces hospodárskeho osamostatnenia národa je v behu.

Kto Židov napomáha,
rodných bratov zapredáva.

Židovská politika a žurnalistika

Politicky Židia v minulosti vždy držali s vládnymi kruhmi. Robili to z vypočítavosti. Pritom však sledovali svoje vlastné ciele. Tak to bolo v Uhorsku aj v ČSR.

Za maďarskej vlády Židovstvo bolo mocnou oporou maďarizačnej politiky. Židia ani v politike nedržali so slovenskou pospolitosťou. Je to prirodzené. Veď Žid sa nebude exponovať za utláčaný národ, za národ bez politickej slobody.

Maďarizačnú politiku podporovali židovskí finanční magnáti, židovskí „inteligenti“ aj jednoduchí, obyčajní Židia. To sa im výborne odplatilo. Židovská žurnalistika horlivo rozširovala maďarizačnú ideu, pravda, so špeciálne židovským prifarbením. Pritom všade sa borili za čisto židovské záujmy. Židia vedia svoje osobitné záujmy zakryť plášťom všeobecných potrieb a záujmov. V tom ohľade sú majstri.

Akú úlohu mali medzi vzdelanými a bohatými vrstvami židovskí kaviarenski žurnalisti a „inteligenti“, takú úlohu mali medzi pospolitým ľudom židovskí krčmári a handléri. Židovský krčmár kortešoval v dedine pri voľbách pre vládneho kandidáta. Agitoval rozdávaním pálenky a sľubovaním protekcie na úradoch. Kortešovanie židovských krčmárov je výrazne znázornené v mnohých dielach staršieho slovenského písomníctva. Patrílo to medzi typické zjavy slovenského dedinského života pred svetovou vojnou.

Slovom, celé Židovstvo, od bankára po posledného dedinského krčmára, tlačilo káru maďarizačnej politiky.

No pomery sa podstatne zmenily po svetovej vojne.

V ČSR si Židia natiahli nové politické masky. Teraz už to bolo složitejšie a falošnejšie.

Židovstvo vcelku bolo oddané „demokratickej“ ČSR, nakoľko vôbec možno hovoriť u Židov v tomto ohľade o nejakej oddanosti. Boli krajne „lojálni“. Nie bez príčiny. Veď Židovstvo bolo najmocnejším hospodárskym a politickým faktorom za masarykovsko-benešovskej éry.

Židia pomocou kapitálu a slobodomurárskych lóží celkom ovládali štátne vedenie v ČSR. I prezidenti Masaryk a Beneš boli slobodní murári vysokého stupňa. Najvýznamnejšie miesta politického života a štátnej správy boli obsadené Židmi alebo slobodnými murármi.

Politická roztrieštenosť „demokratického“ štátu sa veľmi hodila pre politické zábery Židovstva. Strannícke zápasy, osobné intrigy, to sú ako by stvorené pre Židov. Židia nemuseli stavať všetko na jednu kartu. A skutočne siete židovskej politiky sa rozprestrely na všetky strany.

Hoci prevažná väčšina Židov sa exponovala za ľavičiarске, židovsko-marxistické strany, alebo ich aspoň tajne podporovala, predsa boli Židia zastúpení vo všetkých stranách. Ešte aj v stranách, vydávajúcich sa za národné a protižidovské, boli Židia aspoň finančne zainteresovaní. Židia boli komunistami, socialistami, demokratmi, liberalistami, klerikálmi aj nacionalistami! V skutočnosti vlastne boli len Židmi. Lebo Žid je vždy len Židom, nech sa hlási k akejkoľvek národnosti, náboženstvu alebo politickému smeru.

Účasť Židov v rozličných stranách mala za cieľ pomýliť verejnosť. Židia potrebovali pustiť do verejnosti zdanie židovskej nejednotnosti. Prívrženci všetkých hnutí, vyznavači rozličných ideí mali mať zdanie, že aj Židia držia s nimi, že aj Židia ich podporujú, že nie je Žid ako Žid.

Potom Židia, nasadení do rozličných strán nežidovských,

mali tam robiť špionáž. Takýmto spôsobom boli Židia informovaní o všetkom, čo sa robilo v jednotlivých stranách. Okrem toho mali rozkladne vplývať na jednotlivé strany — najmä nacionalistické — osobnými intrigami, vyvolávaním škandálov, podporovaním oportunistických živlov v strane atď.

Slobodomurárske lóže boli tajné miesta, kde sa dôverne schádzali Židia a ich pomáhači všetkých smerov, aby sa spolu radili o otázkach verejného života a zaujali k nim postoj. Tu kuli Židia svoje politické plány, tu si rozdeľovali úlohy. To, čo potom robili na javisku politického života, bol iba podvod a klamstvo, to boli iba herecké atrakcie.

Keď je reč o politickej roli Židov v niekdajšej ČSR, nemôžeme nechať bez spomienky, že popri politickom „presvedčení“ Židia menili i svoju „národnosť“. Robili to vždy z výpočítavosti, zvyčajne z kšeftových príčin. Žid sa hlásil raz za Maďara, raz za Slováka, inokedy zas za Nemca alebo za „Čechoslováka“. Ba niekedy — dokonca — i za Žida. Chýrna „demokracia“ umožňovala Židom voľne sa pchať z jednej národnej pospolitosti do druhej. Žid by nebol Židom, keby takúto skvelú možnosť nevyužil.

Dnes už Židovstvo nie je politickým činiteľom na Slovensku. Tento cudzorasový živel, ktorý nikdy necítil so slovenskou národnou pospolitosťou, nijaké klady jej nepriniesol, ale vždy iba ťažil z nej, nemôže mať predsa slovo, ak ide o osud slovenského národa a štátu. Je to zrejmé.

S tohto zásadného stanoviska bol riešený i židovský problém v novinárstve. Žid môže byť redaktorom iba židovských novín, novín, ktoré hája záujmy židovského náboženstva a kultúry. To musí byť na novinách jasne označené.

Židia teda nemajú v slovenskom štáte politickú tlač. Židovská tlač bola prinútená sa obmedziť na okruh svojich sú-

kmeňovcov a na podstatne skromnejšie rozmery. U nás už pominuly zlaté časy židovských kaviarenských žurnalistov. Páni Benau, Löwenbain, Engelmann, Spielberger, Bolgár, Spitz už nerobia na Slovensku „verejnú mienku“.

Slovenská verejnosť má ešte vždy nejasné, ba nesprávne predstavy o „Protokoloch sionských mudrcov“. Nie div. Veď svetové Židovstvo malo dôležitý záujem na tajnosti diela, a keď už predsa len vyšlo najavo, aby sa nestalo všeobecne známym. Židia sa z pochopiteľných príčin usilovali všemožne bagatelizovať „Protokoly“ a vyhlásiť ich za jednoduchý falzifikát. To sú ich metódy! Všade, kde siahla vplyv židovskej moci a propagandy, vedelo Židovstvo dlho čeliť snahám o uverejnenie a rozšírenie tohto dejinného dokumentu židovského svetového imperializmu. Tak bolo aj u nás, či už za uhorskej alebo českej éry. Židia svojim mocenským postavením a svojimi propagačnými prostriedkami dosiahli to, že slovenská verejnosť donedávna — okrem niekoľkých jednotlivcov — o tomto významnom diele alebo vôbec nevedela, alebo mala o ňom celkom falošné predstavy. A naša verejnosť nie je ani dnes o tejto otázke primerane informovaná.

Čo sú to vlastne „Protokoly sionských mudrcov“? Čo skrýva v sebe toto dielo, ktoré malo zostať utajené?

„Protokoly sionských mudrcov“ sú geniálnym plánom medzinárodného Židovstva na svetovládnu. Myšlienkové korenie diela v Talmude. Je to mocné ohnivo vo veľkej reťazi vývinu židovského ducha. Myšlienky, túžby, skúsenosti a snahy mnohých židovských pokolení sú nashromaždené a spracované v tomto veľdiele židovského ducha. Mentalita Židovstva sa tu mimovoľne odкрýva vo svojej drastickej nahote.

Najhlavnejšie myšlienky a zásady „Protokolov“ sú v krátkosti tieto:

Ľudia so zlými pudmi sú v prevahe nad ľuďmi dobrými. Židovský národ je vyvolený k tomu, aby vládol nad ostatnými národmi sveta. Nežidovské národy sú duševne menejcenné. „Gójsky“ ľud je slepý dav, hnaný svojimi pudmi a vášňami. Znemravnenie a zbedačenie árijských národov je podmienkou židovskej svetovlády. Cieľ posväcuje prostriedky. Tajomstvo je kľúčom politického úspechu. Najdokonalejším vládnym systémom je samovláda. Politickým poslaním Židovstva je založiť židovskú svetovú ríšu, kde by vládol neobmedzený samovládca zo židovskej krvi.

Tieto základné myšlienky a zásady sú v diele odôvodnené a rozvedené. Z tohto myšlienkového fondu sa potom vyvodzujú dôsledky, týkajúce sa uskutočnenia programu. Dielo podáva dôležité smernice nielen politické, ale aj hospodárske a kultúrne. To všetko má sa usmerniť tak, aby slúžilo židovským svetovládnym snahám.

Ale nech hovoria samy „Protokoly“.

„Politická sloboda je idea, nikdy však nie skutočnosť. Túto ideu treba vedieť použiť, keď potrebujeme účinné lákadlá, aby sme získali podporu ľudí pre svoju stranu, len čo ona podnikla boj na svrhnutie strany, ktorá je pri vesle vlády. Táto úloha sa obľahčí, keď je protivník sám nakazený „ideou slobody“ alebo takzv. „liberalizmu“ a keď pre túto ideu zriekne sa dobrovoľne čiastky svojej moci.“

„V terajšej dobe vládu liberálnu zamenila vláda zlata. No boly časy, v ktorých vládlo náboženstvo. Idea slobody je nesplniteľná preto, lebo ju nikto nevie s mierou používať. Stačí len dať na nejaký čas samosprávu do rúk ľudu, aby sa zmenila v rozháranosť. Touto chvíľou vznikajú vnútorné rozbroje, prechádzajúce rýchle v sociálne vojny, v ktorých význam štátu mizne v prostý popol.“

„Politika nemá nič spoločného s mravnosťou. Vládca,

spravujúci sa mravnosťou, je nepolitický, a preto je neistý na svojom tróne. Kto chce vládnuť, musí sa obracať k šikovnosti a prefíkanosti. Cenné vlastnosti ľudu — česťnosť, priamosť — sú priamo prekážkou v politike, pretože istejšie a bezpečnejšie vedú ku skaze ako najsilnejší nepriateľ. Tieto vlastnosti sú známkou gójov, lež my sa nimi nikdy nesmieme správať.“

„Jedine sila víťazí v politických veciach, najmä keď je skrytá v štátnických talentoch. Násilie musí byť zásadou, ktorá nechce byť svrhnutá novou silou. Toto je jediný spôsob dosiahnuť cieľ, dobro. Preto nemusíme sa zraziť pred podplácaním, klamaním, podvodom, zradou, keď to môže poslúžiť nášmu cieľu. V politike potrebné je vedieť brať cudzie vlastníctvo bez váhania, keď chceme dosiahnuť vládu.“

„Už v historických dobách boli sme prví, ktorí vykriekli heslo „Voľnosť, Rovnosť, Bratstvo“ do davov. Tieto slová prečasto opakovali volební papagáji, ktorí sa hromadili so všetkých strán okolo tohto lákadla a tým zničili blahobyť ľudstva a pravú volebnú slobodu. Naoko obratní a rozumní góji nerozumeli ich vzájomnému rozporu, nevideli, že v prírode niet rovnosti, lebo sama príroda ustanovila nerovnosť rozumu, pováh i schopností, práve tak ako podriadenosť ich vzťahov k zákonom prírody. Neporozumeli, že dav je slepá sila, že karieristi, volení z jeho prostredia, sú práve takí slepci v politike ako dav sám, ktorý, hoci by bol aj celý geniálny, nie je súci vládnuť pre svoju nezasvätenosť v politike.“

„V rukách súčasných vlád je moc, tvoriaca určitú náladu v ľude: tlač. Jej úloha musí byť oznamovať želania a žiadosti, oznamovať ponosy ľudu a pôsobiť nespokojnosť. Triumf slobody slova patrí tlači. Ale vlády sú neschopné, nevedia správne využiť túto moc, a tak aj ona padla do našich rúk. Tým sme získali vplyv a ostali sme v úzadí. Vďaka tomu,

nahromadili sme hory zlata, i keď to stálo potoky krvi a slz.

My sme sa vykúpili, obetujúc mnohých z nášho národa. Každá naša obeť stojí tisíce obetí so strany gójov pred Bohom.“

„Je vám známe, že zlatá mena bola záhubou pre štáty, ktoré ju zaviedly, keďže nemohla uspokojiť peňažnú potrebu, a to tým menej, že my sme stiahli toľko zlata, koľko bolo možné.“

„V dobe, keď skutočne vystúpime na trón pomocou štátnych prevratov, vedených k jednému dňu, po konečnom priznaní nespôsobilosti všetkých jestvujúcich vlád, postaráme sa o to, aby sprisahania proti nám už nebolo. Preto nemilosrdne popravíme všetkých, čo uvítajú naše vystúpenie na trón so zbraňou v ruke.“

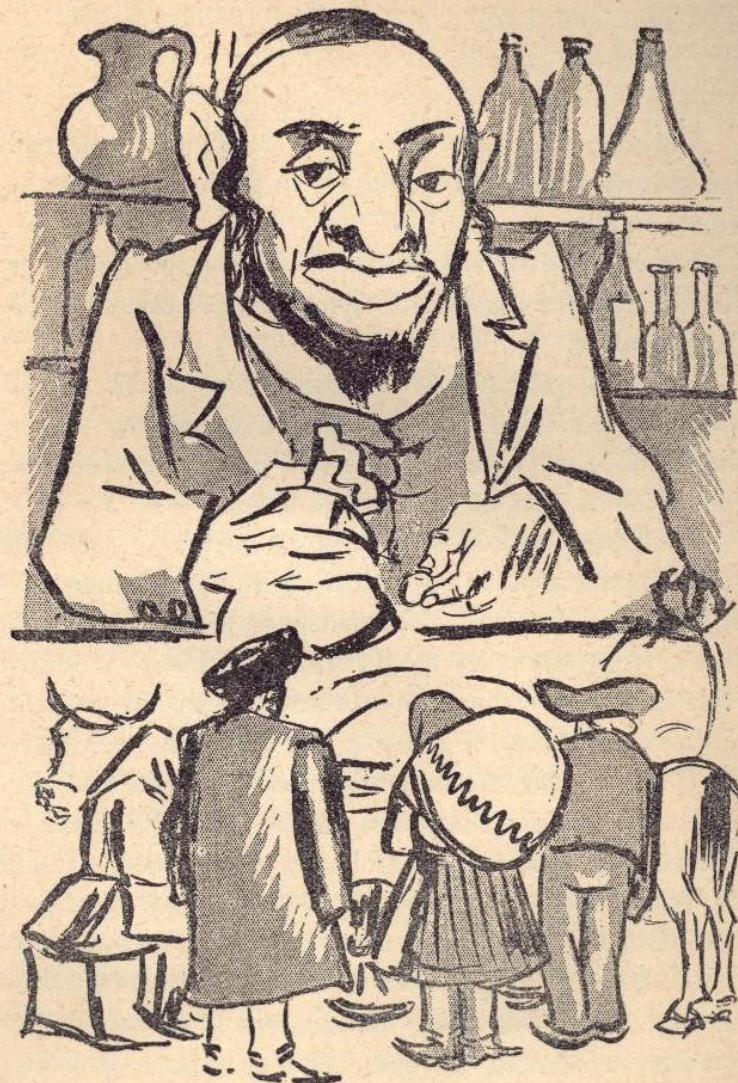
„Protokoly“ sú vlastne vo svojej podstate veľkou prednáškou, ktorá odznela na tajnom zasadnutí svetového sionistického kongresu v Bazileji koncom augusta 1897. Ruskej tajnej polícii podarilo sa získať jeden odpis tejto prednášky. Tak sa dostal tento významný dokument do árijských rúk.

„Protokoly“ boli prvý raz uverejnené v Rusku 1901. Od toho času v Rusku pred revolúciou vyšlo niekoľko vydaní. Ale dielo väčšie rozšírenie vo svete dosiahlo iba po svetovej vojne. Dnes sú už „Protokoly“ preložené do všetkých svetových rečí. Je pochopiteľné, že po uverejňovaní tohto tajného dokumentu židovskej politiky Židia začali akciu na vyvrátenie pravosti „Protokolov“. Ale všetky tieto snahy sa skončili pre medzinárodné Židovstvo zahanbujúcim fiaskom. Židia preto dnes už neprinášajú nové „dôkazy“ proti pravosti „Protokolov“, ale obmedzujú sa len na jednotvárne popieranie bez dôkazov. Obávajú sa totiž blamáže.

Neúspech židovských snáh vyhlásiť toto tajné dielo za

falzifikát ešte jasnejšie potvrdil jeho pravosť a vyvrátil rozličné pochybnosti. Nie sú to však len dôkazy o vzniku diela, či už kladné alebo záporné, ale obsah sám jasne svedčí o tom, že ide tu o reálne podložený sústavný plán medzinárodného Židovstva na svetovú nadvládu. Je síce dielom jednotlivca, ale je zostavené na skúsenostiach mnohých židovských pokolení, prejavuje sa v ňom židovský duch vo svojej pravej podstate a je vyjadrením túžob a snáh svetového Židovstva. Ale nadovšetko dokazuje pravosť dokumentu okolnosť, že Židia sa v praktickom živote podľa neho skutočne spravovali a spravujú sa ním i dnes. Keď čítame pozorne strany tejto tvorby, vidíme, že nie je to neživotné učenie, nie je to nijaký fantastický výmysel, ale cieľavedomý politický plán vedúcich židovských kruhov. Mnohé udalosti v politickom živote Európy, predpovedané v „Protokoloch“, sa už uskutočnily.

Gigantický zápas so svetovým Židovstvom ešte trvá, ba práve v terajších dňoch sa vyvrchoľuje. V boji je však užitočné a potrebné vedieť cieľ, plán a taktiku nepriateľa. To platí aj o tomto geniálnom strategickom pláne Židov na ovládanie sveta.

Kde sa môže, tam sa vtíska,
od každého groš vyzíska.

Slobodné murárstvo

Slobodné murárstvo úzko súvisí so Židovstvom. Táto tajná svetová organizácia je nástrojom a zbraňou židovskej svetovej politiky.

Nebezpečenstvo slobodného murárstva spočíva hlavne v organizačnej rozvetvenosti a tajnosti a v predstieraní falošného programu.

Slobodné murárstvo je mohutná medzinárodná organizácia, ovládaná Židmi. Jeho pôvod siaha do začiatku 18. storočia. Vzniklo v Anglicku. Murárstvo je organizované tajne a jeho členovia skladajú prisahu mlčanlivosti.

Základnou bunkou slobodného murárstva je „lôža“. Je to tajné miestne alebo krajové sdruženie slobodných murárov. Lôže sú čisto židovské alebo miešané. Jednotlivé lôže sú sdružené vo vyššie sväzy, podľa obradov a štátov. V lôžach je celá hierarchia slobodných murárov. Každý má svoj stupeň. Sú to učni, tovariši a majstri. Na čele lôže stojí veľmajster. Týmto sa však ešte nekončia slobodomurárske hodnosti. Je ešte mnoho ďalších stupňov, rozličných podľa obradov. Pri každom povýšení skladá slobodný murár nový, prísnejší sľub. Totiž postupne ich zasväcujú do jednotlivých tajomstiev.

Slobodní murári užívajú vo svojich lôžach mystické znaky, obrady a rúcha. Symbolika slobodomurárska je napodobnením symboliky židovského náboženstva. Najznámejším ich znamením (symbolom) je trojuholník s kružidlom; je podobný židovskej hviezde. Murárske symboly vidíme u nás na viacerých verejných budovách. Ešte i na peniazoch ČSR boli ornamenty z murárskej symboliky.

Čo je cieľom slobodného murárstva? Čo chce táto tajná medzinárodná organizácia?

Slobodní murári tvrdia, že ich cieľom je humanita, ľudomilstvo a pokrok. Hlásajú heslo francúzskej revolúcie: „Sloboda, rovnosť, bratstvo.“ Ale to je iba maska. To je len na pomýlenie verejnosti.

O pravej úlohe slobodného murárstva sa dočítame v „Protokoloch“. Tu stojí doslovne:

„Kto a čo môže svrhnúť neviditeľnú moc? Takouto je naša sila. Vnútorne masonérstvo sťa slepá záclona slúži tejto sile i jej cieľom, ale plán uskutočnenia i miesto, kde sa nachádza, pre národ navždy ostane nezvestným.“

„Liberálne slová skutočného masonárskeho hesla — „voľnosť, rovnosť, bratstvo“ — v dobe nášho ovládania sveta nahradíme ideou: právo voľnosti, povinnosť rovnosti, ideál bratstva. „De facto“ už sme sostrelili každú moc, vynímajúc našu, hoci „de jure“ takých ešte mnoho jestvuje. Ale ak ešte niektorá moc proti nám protestuje, robí tak len na základe rozhodnutia a žiadosti, lebo tento antisemitizmus potrebujeme pre poslušnosť našich menších bratov. Nebudem to vysvetľovať, to bolo už predmetom našich častých rozhovorov.

V skutočnosti niet už prekážok pred nami. Naša hlavná vláda má také nadzákonné „extralegálne“ postavenie, že sa môže pomenovať silným a mocným slovom „diktatúra“. S plným vedomím môžem povedať, že v terajších časoch my sme zákonodarcami. Utvárame súdy a rozsudky, popravujeme, i milosť udeľujeme, sedíme ako šéf všetkých našich vojsk na vojvodcovskom koni. Panujeme s pevnou vôľou, majúc vo svojich rukách zvyšky kedysi silnej, ale teraz pokorenej stránky. V našich rukách je neudržateľná ctibažnosť, plamenný smäd bezohľadnej pomsty, zlostná nenávisť.

Od nás vychádza všetko pohlcujúci teror. Ľudia vše-

tkých smerov a náuk sú v našich službách, zastancovia monarchie, demokrati, socialisti, komunisti a iní utopisti. Všetkých týchto ľudí zapriahli sme do práce. Každý jednotlivec medzi nimi svojím spôsobom podkopáva posledný zvyšok autority a pokúša sa zničiť každý poriadok. Všetky vlády boli týmito skutkami otrasené; vyzývajú na pokoj a za pokoj hotové sú obetovať všetko, no my im nedáme pokoja, kým neuznajú našu medzinárodnú hlavnú vládu otvorene a s poníženosťou. Národ zatúžil po nevyhnutnosti rozhodnúť sociálnu otázku medzinárodnou dohodou. Jeho rozdrobenosť na strany vydala nám všetkých k dispozícii, lebo na konkurenčný boj treba peňazí a ony sú všetky u nás. Prečo sme vytýčili celý tento program a vstúpili jeho idey do hláv gójov bez možnosti preskúmať jeho druhú stranu? — Či nie preto, aby sme okľukou dosiahli to, čo by nám priamou cestou bolo nemožné? To bolo základom našej organizácie, tajného murárstva, ktorého cieľ je gójom neznámy, ktoré nepodozrieva gójsky cap, privábený nami do reklamnej armády murárskych lóží na odvrátenie očí ich „súkmeňovcov“. Boh nám, vyvolenému národu, dal, aby sme sa roztratili po celom svete, čo bolo našim požehnaním, lebo táto naša zdanlivá slabosť bola vlastne našou silou, ktorá nás teraz priviedla na prah svetovlády. Už nám netreba mnoho dostavovať na založenej základni.“

„Do uchvátenia moci utvoríme a rozmnožíme murárske lóže vo všetkých krajinách sveta; do lóží privábime čo možno najviac existenčne významných činiteľov, pretože v týchto lóžach máme hlavné informačné miesto a vplyvné prostriedky. Všetky tieto lóže sústredíme pod jednu, jedine nám známu a všetkým ostatným neviditeľnú správu, ktorá sa skladá z našich mudrcov. Lóže budú mať svojich zástupcov, kryjúcich svojimi osobami spomenutú správu slobodného mu-

rárstva, ktorí budú udávať program a heslo. V týchto lóžach zaviažeme uzol všetkých revolučných a liberálnych živlov. Složené budú zo všetkých spoločenských tried. Najtajnejšie politické úmysly budú nám známe v prvých dňoch ich vzniku. Medzi členmi týchto lóží budú agenti medzinárodnej i národnej polície, ktorej služby v tomto smysle sú pre nás neoceniteľné, lebo sa môže podľa svojho porátať s neposlušnými ľuďmi, ale i prikrývať naše skutky a utvárať dôvod pre nespokojnosť atď.

Do týchto spolkov vstupujú obyčajne aféristi, karieristi a vôbec ľudia zväčša ľahkomyselní, s ktorými ľahko bude pracovať a viesť mechanizmus projektovaného stroja . . . Keby sa tento svet zvlnil, to bude znamenať, že sme ho potrebovali zvlniť, aby sme prerušili jeho priveľkú solidaritu, a keď uprostred neho vznikne sprisahanie, vtedy jeho hlavou nebude nikto iný, ako jeden z našich najvernejších druhov. Prirodzene, že nikto iný a len my budeme viesť murársku akciu, lebo vieme, kde ideme, poznáme každý konečný cieľ každého skutku, kým góji nepoznajú nič, ani bezprostredný výsledok. Oni sa obyčajne uspokojia s výpočtom svojej namyslenosti a úmyslov, a nepozorujú, že vlastný úmysel nepatrí k ich iniciatíve, ale nášmu namiereniu na ich mysle . . .

Góji prichádzajú do lóží zo zvedavosti alebo v nádeji, že sa nimi pretlačia k verejnému hrantu, a niektorí preto, aby mali možnosť predniesť svoje nesplniteľné a nesmyselné preludy; oni túžia po úspechu a potlesku, na ktorý sme my veľmi štedrí. My im dávame tento úspech, aby sme tým využili vrodené oklamanie, ktorým ľudia nepozorovane prijímajú našuškávanie, nevyhýbajúc mu s plným presvedčením, že sú neomylní a že ich myšlienky iný zmeniť nemôže . . . Neviete si predstaviť, ako možno priviesť gójov do úplnej naivnosti pri podmienke oklamania a ako sa odstrašia i najmenším nezda-

rom, hoci aj skrátením potlesku, alebo ako ľahko ich možno donútiť na otrockú poslušnosť pre obnovenie úspechu. Ako veľmi pohŕdajú naši ľudia úspechom pre vyplnenie svojich plánov, tak sú góji ochotní obetovať hocikaké plány pre úspech. Táto psychológia nám značne umožňuje úlohu vo vedení ich smerov. Títo tigri, na pohľad, majú ovčie duše a v ich hlavách je prievan. Posadili sme ich na koníčka preludu o prehltení ľudskej individuálnosti symbolickou jednotkou kolektivismu...

Oni nezbadali a nezbadajú, že tento koníček je zjavne porušenie najhlavnejšieho zákona prírody, tvoriaci jednotku od začiatku sveta, líši sa od iných, výslovne pre individuálnosť... Keď sme ich mohli priviesť k takej šialenej zaslepenosti, či to nedokazuje s poraziteľnou jasnosťou, do akého stupňa je rozum gójov nevyvinutý v porovnaní s rozumom našim?! Toto nám hlavne ručí za náš úspech.

Akí bystrozrakí boli naši starí mudrci, keď hovorili, že pre dosiahnutie vážneho cieľa nemožno sa zastaviť pred prostriedkami a pred číslom obetí, prinášaných na tieto ciele. Nepočítali sme obeť plemena gójov, hoci sme obetovali mnoho aj zo svojich, za čo sme im dali už teraz na zemi taký stav, o akom nemohli ani snívať. Pomerne nevelké naše obeť zachránily náš národ od cudzej záhuby.

Smrť je nevyhnutelný koniec každého človeka. Lepšie je tento koniec priblížiť k tým, ktorí prekážajú našej snahe, ako k nám i našim ľuďom, tvorcom tejto snahy. My usmrcujeme murárov tak, že okrem bratov nikto nemá o tom tušenia, nevynímajúc ani usmrtené obeť; všetci umierajú, keď treba, ako za riadnych chorôb... Vedia to, ani bratia s našej strany nesmú protestovať. Týmto prostriedkami vyrvali sme zo stredu murárstva samý koreň protestu proti našim príkazom. Hlásajúc gójom liberalizmus, v ten čas držíme svoj národ a

našich agentov v bezpodmienečnej poslušnosti. Naším vplyvom plnenie gójskych zákonov zmenšilo sa na najmenšiu mieru. Prestíž zákonov podkopávajú liberálne výklady, zavedené nami do tejto sféry. Pri vážnejších politických i principiálnych veciach a otázkach súdy rozhodujú tak, ako im to my predpisujeme, vidiac veci v takom zafarbení, do akého ich halíme pre gójsku administratívu podstrčenými osobami, s ktorými naoko nič spoločného nemáme — mienením tlače alebo inými spôsobmi... I senátori a vyššia administrácia slepo prijímajú naše rady. Čiste zvierací rozum gójov nie je súci na rozbor pozorovania a tým aj vykonania toho, k čomu sa môže kloniť výklad tej alebo onej otázky.

V tomto rozdiely spôsobu myslenia medzi gójmi a nami možno jasne vidieť pečať vyvolenosti a ľudskosti oproti inštinktívnemu zvieraciemu rozumu gójov. Oni vidia, ale nepredvídajú a nevynachádzajú, iba ak veci materiálne. Z toho je jasné, že sama príroda nás predurčila viesť a ovládať svet."

Pravým poslaním slobodného murárstva je teda prichytať židovskú svetovládu. V „Protokoloch“ je to celkom jasne a zreteľne povedané.

Ako v celej Európe, tak i na Slovensku boli murárske lóže. Lóže boli jednak čisto židovské, jednak miešané. Boli v Bratislave, Košiciach, Banskej Bystrici, Žiline. Význační reprezentanti politického, hospodárskeho a kultúrneho života bývalej masarykovsko-benešovskej éry, bez strannického rozdielu, boli v nich zastúpení.

Miešané lóže boli pričlenené organizačne k „veľkej národnej lóži ČSR“, alebo k veľkej lóži „Lessing zu den drei Ringen“. Čisto židovské lóže boli organizované vo veľkej lóži „B'nai Brith“ pre ČSR. Všetky tieto centrály boli v Prahe.

Tak napríklad v Bratislave boli tieto lóže: Ján Kollár,

„Most“, „Fides“, „Harmónia“, „Zur Verschwiegenheit“, „Testvériség“ a „Hort“.

Murárske lóže mali veľký vplyv na politické pomery na Slovensku v zámeroch medzinárodnej židovskej politiky. Preto je prirodzené, že po 6. októbri 1938, po čiastočnom uchopení sa moci, boli všetky rozpustené a ich majetok zhabaný. Na novom Slovensku je slobodné murárstvo zakázané.

Židia a kultúra

Židovstvo účinkovalo rozkladne na každom poli slovenského života. Prejavuje sa to aj na poli kultúrnom. Škodlivé účinky židovského vplyvu na duchovný život národa sú ešte vždy jasne badateľné.

Skepticizmus, materializmus a pozitivizmus sú najviac príznačné myšlienkové prúdy pre duchovné účinkovanie Židov medzi národmi. Židia propagovali tieto smery, aby árijským vzdelancom vyrvali vieru v mravné hodnoty a vo vyšší smysel života. Chceli zničiť idealizmus a spôsobiť zmätok v nazeraní na základné problémy života. Robili to preto, aby sa Árijci venovali len všedným potrebám a žiadostiam života, aby sa oddávali pôžitkárstvu a zleniveli v myslení. Takýchto znemravnených a dezorientovaných „inteligentov“ potrebujú Židia, aby mohli mať duchovné vedenie nad árijskými národmi.

Platí to najmä o židovskej literatúre.

Knihy židovských spisovateľov, celkom cudzie nášmu duchu, sú nesporne dôležitou zbraňou medzinárodného Židovstva. Svojimi rozladenými a demoralizačnými účinkami na „gójskych“ čitateľov sú mocnými obrannými aj útočnými nástrojmi židovskej politiky. Tieto spisy svojou politickou tendenčnosťou, mravnou chatrnosťou a umeleckou povrchnosťou majú vytvárať ovzdušie, priaznivé pre politické snahy Židovstva, a získať alebo udržať vhodnú pôdu pre židovskú nadvládu.

Odsťašujúcim príkladom účinkovania židovskej literárnej tvorby na Nežidov je aj istá časť slovenskej „inteligencie“,

ovplyvnená medzinárodnou židovskou kultúrou. Títo obmedzení úbožiaci, už či patria medzi kaviarenských demokratov, barových socialistov, salónnych komunistov alebo iných snobov, svojím odmietavým stanoviskom k slovenskému nacionalizmu, svojím pasívnym postojom k slovenskej štátnosti a svojím deštruktívnym kritikárstvom sú bezcenným balastom slovenskej národnej pospolitosti a prekážkou zdravého vývinu v slovenskom štáte. Takíto „inteligenti“, presiaknutí duchom getovej kultúry, najviac brzdia riešenie židovskej otázky na Slovensku a tým sa stávajú, hoci aj mimovoľne, vítanými partnermi Židovstva — proti záujmom vlastného národa.

Židovské knihy ohrožujú slovenský ľud v jeho prirodzenej mentalite, v jeho mravných základoch a spoločenských náhľadoch.

Podobne je to i v umení. Pokiaľ ide o výtvarné umenie, Židia tu nevedeli vytvoriť hodnotné diela. V sochárstve alebo maliarstve účinkovanie Židov prináša len úpadok a zvrhlosť. Sú u nás všeobecne známe zvrhlé židovské umelecké smery, hlavne kubizmus a nadrealizmus. Túto tvorbu poskytovalo Židovstvo obmedzeným snobom. Neprekvapuje nás, že oficiálna „kritika“ vychvaľovala tieto bezcenné diela. V štáte, ktorý bol v moci Židov, aj kultúra bola pod židovským vplyvom.

Viac než vo výtvarnom umení sa rozpínala židovská „umelecká“ činnosť v divadelníctve a vo filmoch. Židia majú pre to viac smyslu. Je to príznačné pre ich rasovú mentalitu. Tu sa vhodne prejavuje židovská duša vo svojej svojráznosti. Kusy židovských pôvodcov sú plytké a nemravné. Im ide predovšetkým o kasové úspechy. Preto sa sústreďujú na dráždenie fantázie a nízkych vášní. Židovskými operetami a komédiami je zbytočné sa veľa zaoberať.

Židovské filmovníctvo má za cieľ jednak propagovať idey, slúžiace Židovstvu, jednak pobaviť obecnstvo, prirodzene, „echt“ židovským spôsobom.

Je známe, že židovskí herci a herečky nedosahujú umeleckú úroveň veľkých árijských umelcov. Veľká väčšina týchto kreatúr urobila kariéru len pomocou svetového židovského kapitálu a reklamy židovskej tlače.

O deštruktívnom vplyve Židovstva na kultúru píše veľký slovenský spisovateľ a publicista Svetozár Hurban-Vajanský takto: „Židovstvo, pustené do svätyne národa, stáva sa morfiom pre šľachetné nervy národa a pravým smrtonosným jedom pre svedomie národné. Všade nasleduje zmelčenie národnej rieky, do ktorej oni vliali vody svoje.“ Ďalej vraví ten istý slovenský veľ duch, že „Židia v literatúre, keď pocítia svoju silu, ustroja literárny khagal, práve taký silný ako pri licitáciách. Oni svaria železný ring, zorganizujú taký silný chabrus literárno-umelecký, že pripustia doň len svojich a ľudí úprimne židovstvujúcich a khagalu otročiacich. Ich kritika nebude iné robiť, len „svojich“ dvíhať, „svojim“ robiť reklámu, im nadháňať málo a nesamostatne mysliace obecnstvo a zabíjať každého Nežida. V počiatkoch, ak sa zvláštnym talentom neprederie na povrch. Ale koľkým sa to podarí, koľko existencií podlomí khagal!“

Na šťastie účinky židovskej pseudokultúry neboly na slovenskú kultúru také zhubné ako na kultúru iných, hlavne západoeurópskych národov, pretože slovenskej kultúre Židia za časov maďarskej vlády nevenovali pozornosť. O duchovné potreby utláčaného a zaznávaného národa sa Židia vôbec nestarali. Takže vtedy bol židovský vplyv iba nepriamy, prostredníctvom maďarskej kultúry.

Vo väčšej miere sme pociťovali účinky židovského „kultúrtrégerstva“ až v Česko-Slovensku. Vtedy už Židia veno-

vali istú pozornosť nášmu kultúrnemu životu. Ale aj tu bol židovský vplyv zväčša len nepriamy.

Tento neblahý stav prestal po osamostatnení sa národa. Židia už teraz nemôžu vplývať na duchovné vedenie slovenskej pospolitosti.

Slovenský národ tak ako v minulosti nie je a nebude nikdy v nijakom ohľade odkázaný na „perly“ židovského ducha. Odmietame čo najrozhodnejšie, a to navždy, kultúru z tmavých brlohov geta. Výtvary tejto nám celkom cudzej kultúry ohrožujú aj írečitosť slovenskej vzdelanosti a prirodzený duchovný vývin národa.

Židia – prznitelia rasy

Slovenská verejnosť akosi zabúda na jednu dôležitú stránku židovskej otázky, na otázku židovskej prostitúcie a bastardizácie. Je to najšpinavšia stránka židovskej otázky. Ale na tento významný problém neslobodno zabudnúť, lebo je to otázka, ktorá siaha až na koreň nášho národného bytia. Veď osud národa je v krvi!

Židia sú živlom, przniacim rasovú podstatu slovenského ľudu. Vyplýva to z ich rasovej zvrátenosti a degenerovanosti. Okrem toho i Talmud horlivo odporúča Židom zneužívať „gójske“ ženy, v akejkol'vek miere a akýmkoľvek spôsobom.

Žid využije každú príležitosť na sprznenie „gójskych“ žien a dievok. Pravda, židovská tlač, ktorá tak rada sa rozpisuje o nevkusných sexuálnych škandáloch a výčinoch, pokiaľ ide o jej súkmeňovcov — zbabelo mlčí. A predsa Židia sú u nás najzvrátenejším živlom!

Slovenské devy, ktoré slúžily u Židov, oni v každom ohľade zneužívali. Nie je to nijaké tajomstvo. Každý to vie. Slovenské služobné devy u Židov boli vystavené stálemu nebezpečenstvu zvedenia a znásilnenia. Boly ponechané napospol hnusným židovským przniteľom. Bol to ponižujúci stav nielen pre úbohé obete, ale aj pre celý národ.

Ale Židia mali aj okrem toho veľa iných možností a príležitostí na hanobenie rasy, na špinenie árijskej krvi. Tak napríklad židovské krčmy, kaviarne a bary byly veľmi vhodnými miestami na takéto zločinné ciele. Boly to hnusné kloáky prostitúcie a orgie. Žid tam na slovenských ženách ukájal démonické vášne svojej orientálnej smyselnosti.

Židia ako finančne silný živel mali tisíce a tisíce možností na zneužívanie rasove neuvedomelých a sociálne slabých slovenských žien a dievok. Starý liberalistický a demokratický systém neurobil vôbec zákrokov na ochranu krvi a cti slovenského národa. Nie, vôbec nie! Ale nedalo sa to ani očakávať.

Židovské przenie rasy nieslo so sebou nebezpečenstvo prostitúcie, bastardizácie a degenerácie slovenského ľudu. S tým súvisí pálčivý problém židovských bastardov.

Židovský bastard je poľutovania hodnou kreatúrou. Nie je to ani Árijec, ale nie je to ani celkom Žid. Hoci veda o rase i skúsenosti praktického života dokazujú, že rasové vlastnosti židovské u židovského miešanca zrejme prevládajú nad árijskými, je to predsa duševne rozdvojený človek. Je to tragický prípad.

Cit rasovej menejcennosti vyúsťuje u Položida často v chorobné štréberstvo. Je to nebezpečné. Vidíme to aj u nás.

Národnosocialistické Slovensko urobilo už dosiaľ niektoré významné opatrenia na poli rasovej ochrany národa.

Vláda zakázala Židom mať árijské služobné devy a ženy mladšie než 40-ročné. Pritom sa vhodným spôsobom postarala o zamestnanie týchto osôb u Árijcov, takže sa nesplnily obavy, že slovenské služobné devy budú bez práce a chleba, ak nebudú môcť slúžiť u Židov.

Slovenská národnosocialistická štátna politika zatvorila všetky židovské krčmy, kaviarne a bary. Má to nielen veľký hospodársky a sociálny význam pre národnú pospolitosť, ale slúži to v značnej miere aj rasovej ochrane slovenského ľudu.

Túto politiku rasovej ochrany diktuje národná česť a životný záujem slovenskej pospolitosti. Budúcnosť národa a štátu žiada cieľavedomú a sústavnú ochranu národnej svojráznosti pred cudzokrvnými Židmi. Treba zastaviť prílev židovskej krvi do národného tela!

Nedáš nás viac na bubon,
raz a navždy, Žide, von!

Dost si sa už nabačoval,
dediny si oraboval.

Dejiny svedčia o tom, že bastardizácia národa prináša so sebou mravný rozvrat, všeobecný úpadok a ochabnutie národných síl a schopností. Je na to dosť výrečných príkladov.

Preto regeneračná sila slovenského národného socializmu postaví slovenský štát aj v tomto ohľade na mocný fundament.

Náš boj proti Židom

Náš postoj k Židovstvu vyplýva z dejinných poznatkov a životných skúseností. Židovská otázka u nás jestvuje, a to ešte v povážlivejších rozmeroch ako inde. Je to složitý problém, ktorý načím riešiť.

Náš boj proti Židom je len prirodzenou obranou a ochranou národa. Ideove nie je to nijaká novota. Slovenský ľud bol vždy proti Židom. Ale nielen pospolitý ľud, lež aj vodcovia národa a všetci významní národovci.

Novotou v tomto ohľade je iba riešenie židovskej otázky. Národ bez politickej samostatnosti a moci nemohol riešiť túto vážnu otázku, ohrožujúcu jeho životné záujmy. Len po nadobudnutí politickej samostatnosti dala sa slovenská pospolitosť do prenikavého riešenia židovskej otázky na každom poli nášho života.

Čo urobilo doteraz samostatné Slovensko v riešení židovskej otázky?

V politickom ohľade Židia boli pozbavení práva rozhodovať o osude štátu. Nie sú u nás politickým činiteľom. Nemajú u nás povolené nijaké politické organizácie, ani politickú tlač.

Slovenské novinarstvo bolo vyčistené od Židov.

Židia zásadne nemôžu byť u nás zamestnaní vo verejných službách. Nemôžu byť ani verejnými notármi. Je to zrejmosťou zásadného významu.

Židia neslúžia v slovenskej armáde. Miesto toho konajú verejné práce v osobitných pracovných útvaroch.

Na poli hospodárskom je už v plnom prúde plánovité

odstraňovanie cudzieho židovského živlu z každého úseku hospodárskeho života.

Židia nemôžu mať u nás pozemkový majetok. Židovské priemyselné a obchodné podniky prechádzajú legálnym spôsobom do árijských rúk. Pritom je Židom zaistená peňažná náhrada. Slovenské hospodárstvo sa postupne arizuje. Tento mohutný arizačný proces znamená vlastne veľkú hospodársku revolúciu.

Židovstvo má sa postupne celkom vyradiť zo slovenského hospodárskeho života. Ale aj pokiaľ sa to celkom neuskutoční, židovská hospodárska činnosť je postavená pod vládnu kontrolu. Tak napríklad práve v týchto dňoch sa koná súpis všetkého židovského majetku na Slovensku.

Slovenská vláda riešila otázku židovských advokátov, lekárov, lekárnikov tak, ako to vyžadujú potreby a záujmy národa. V oblasti kultúrnej sa znemožňuje účinkovanie Židovstva na duchovný život slovenskej pospolitosti.

Aj slovenské školstvo bolo vyčistené od Židov. Nadprodukcia židovskej „inteligencie“ bola zastavená. Všetky školy okrem ľudových sú uzavreté pre Židov. Ale aj v ľudových školách sú Židia oddelení, keďže majú osobitné školy alebo triedy, ktoré si sami vydržujú.

Na poli rasovej ochrany urobila slovenská národnosocialistická vláda už dosiaľ niektoré významné opatrenia. Všetky židovské krčmy, kaviarne a zábavné miestnosti dala zatvoriť. Židom zakázala zamestnávať mladé árijské ženy.

To je len krátky prehľad doterajších skutkov slovenskej protižidovskej ochrannej politiky. Po týchto krokoch prídu ďalšie, až do konečného riešenia židovskej otázky. To sa stane až vtedy, keď Židovstvo bude celkom vyradené zo slovenského života. Dokiaľ je na Slovensku čo len jeden Žid, zatiaľ je tu aj židovská otázka. Preto sa môže židovská otázka

riešiť len radikálne a totálne, a to na celej čiare, na každom úseku nášho národného života.

Národnosocialistické Slovensko je pevne odhodlané svoj dejinný boj proti cudzorasovému Židovstvu dobojovať až do úplného víťazstva. Osobnosti národného vodcovstva a politické postavenie Slovenska sú mocnou zárukou trvalého úspechu tejto grandióznej revolučnej politiky, ktorú už nemôžu zastaviť nijaké prekážky a ohľady.

Národnosocialistické Slovensko nebude nikdy kapitulovať pred Židovstvom!